

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618205147
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618205147.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu L. O., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX P. XX, proti žalovanému Poštovej banke, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je bezúročná a bez poplatkov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. novembra 2018 č.k. 7Csp/132/2018-32

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu o určenie, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 3313378489 zo dňa 23.9.2010 je bezúročná a bez poplatkov, dôvodiac nepreukázaním naliehavého právneho záujmu na tejto určovacej žalobe podľa § 137 Civilného sporového poriadku (CSP), ako aj nedostatkom vecnej legitímácie na strane žalobcu, keď stranami sporu v konaní neboli všetci tí, ktorými nimi v zmysle hmotného práva museli byť, a na ktorých sa rozsudok vzťahuje. Procesne úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo žaloby, ktorou žalobca žiadal, aby súd s prihliadnutím na nedostatok členenia splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (ďalej zákon č. 129/2010 Z.z.) rozhodol, že zmluva o úvere - pôžička na bývanie č. 3313378489 zo dňa 23.9.2010, na základe ktorej bola poskytnutá žalobcovi a spoludlžníkovi Magdaléne Novákovej suma 11.000 €, bol považovaný za úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalobca odkázal na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže domáhať neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie prihliadol na námietky žalovaného, že podľa § 1 ods. 3 písm. d/ zákona 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy, úver poskytnutý na bývanie bol vylúčený spomedzi spotrebiteľských úverov, preto sa naň nevzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzal do úvahy obranu žalovaného, že podľa aktuálnej súdnej judikatúry reprezentovanej aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017, eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala členenie splátky dlhu na jednotlivé zložky, preto neexistuje žalobcom tvrdý dôvod pre ktorý by bolo možné vyhlásiť zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Za podstatnú považoval súd prvej inštancie námietku žalovaného o nedostatku vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby s odkazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR pojednávajúcu o nerozlučnom procesnom spoločenstve, keď žalovaný argumentoval, že rozhodnutie,

ktorého sa žalobca v konaní dovoláva sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov zmluvy o úvere, ktorí musia byť stranami sporu v súdnom konaní.

3. Súd prvej inštancie vychádzal z obsahu zmluvy o úvere uzavretej dňa 23.9.2010 medzi žalobcom L. O. ako dlžníkom, U. O. ako spoludlžníčkou a žalovaným ako veriteľom, predmetom ktorej bola pôžička na bývanie v nehnuteľnosti v rodinnom dome č. XX v P.. Dlžníkom bol poskytnutý úver v rozsahu 11.000 €, ktorý mali vrátiť s dohodnutou úrokovou sadzbou 10,9% ročne v lehote do 10.9.2020 v mesačných splátkach 164,24 €, vždy do 10-teho dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 10.10.2010. Ročná percentuálna miera nákladov zmluvy predstavovala 12,31%, priemerná hodnota RPMN činila 13,63%, celková výška nákladov spotrebiteľského úveru predstavovala 7.399,55 €. Súd prvej inštancie právne vec posudzujúc podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 23.9.2010 stotožnil sa so stanoviskom žalovaného, že predmetnú zmluvu nemožno považovať za spotrebiteľský úver, keďže sa jedná o úver poskytnutý na bývanie, ktorý bol v tom čase z pôsobnosti zákona vylúčený. Z uvedeného mu vyplynulo, že na zmluvu sa nevzťahuje ani ustanovenie § 11 ods. 4 citovaného zákona umožňujúce spotrebiteľovi dovolávať sa ochrany v konaní pred súdom návrhom na určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti len u zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s tým prijal záver, že žalobca nemal oprávnenie vyplývajúce mu z osobitného predpisu na podanie takej žaloby podľa §137 písm. d/ CSP, a ani nepreukázal, aby mal na podanej žalobe naliehavý právny záujem. Za ďalší dôvod zamietnutia žaloby označil procesný nedostatok, a to nesplnenie podmienok vecnej legitímácie na strane žalobcu. Konštatoval, že výrok právoplatného rozsudku je záväzný len pre strany sporu, preto v konaní o určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, musia byť sporovými stranami všetci účastníci dotknutého právneho úkonu, pretože tvoria nútené procesné spoločenstvo. Nakoľko na strane žalobcu vystupuje len jeden z dlžníkov, ktorý úverovú zmluvu uzatváral, žalobu zamietol podľa § 78 ods.1, 2 CSP v zmysle ktorého, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov právneho vzťahu, súd žalobu zamietne. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 ods.1 CSP vychádzajúc zo zásady zodpovednosti strán sporu za procesný výsledok konania, keď neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov konania, preto plne procesne úspešnej strane žalovaného priznal náhradu v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, z obsahu ktorého možno vyvodit' uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/ CSP, teda, že neboli splnené procesné podmienky (a) a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b). Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové konanie a ďalšie rozhodnutie.

5. Žalobca v odvolaní citoval ustanovenie § 161 CSP upravujúce podmienky konania a § 77 ods. 1, § 78 CSP o nerozlučnom a nútenom procesnom spoločenstve, ku ktorým uviedol, že nie každé nerozlučné spoločenstvo sa považuje za spoločenstvo nútené, a v danom prípade súd postupoval zmätočne, ak dospel k záveru o nedostatku vecnej legitímácie žalobcu. Poukázal na to že so spoludlžníčkou U. O. sú podľa článku 4 zmluvy o úvere zaviazaní na splatenie pohľadávky spoločne a nerozdielne z čoho vyplýva, že sú solidárne zaviazanými dlžníkmi, ktorí majú vždy postavenie samostatných procesných spoločníkov. Podstata solidarity vo vzťahu k veriteľovi spočíva v tom, že veriteľovi uľahčuje pozíciu pri vymáhaní pohľadávky, za zaplatenie ktorej zodpovedá viacero osôb, a v slovenskej legislatíve neexistuje právna úprava, ktorá by u solidárne zaviazaných dlžníkov vynucovala procesné spoločenstvo v konaní pred súdom.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, preto ho navrhoval v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní zdôraznil, že nedostatok vecnej legitímácie žalobcu nie je podmienkou konania a nepatrí medzi procesné podmienky upravované § 161 CSP, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní. Medzi procesné podmienky sa radí právomoc a príslušnosť súdu, procesné podmienky na strane strán sporu ako procesná subjektivita a spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie, existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti a ako negatívne procesné podmienky prekážka veci rozhodnutej a prekážka už skôr začatého konania. Pretože rozhodnutím, ktorým by súd určil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov by vznikla situácia ovplyvňujúca povinnosť na plnenie tak u dlžníka, ako aj u jeho spoludlžníka, jedná sa o také práva a povinnosti, o ktorých musí byť rozhodnuté za ich spoločnej účasti v jednom súdnom spore.

7. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28. novembra 2019 o 10.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

10. Žalobca ako odvolací dôvod označil nesplnenie procesných podmienok podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP, avšak vo svojom odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by spadali pod tento odvolací dôvod neuviedol. Odvolací dôvod podľa citovaného zákonného ustanovenia je daný v prípade, ak nie sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť, ktoré spočívajú v neexistencii žaloby, nedostatku právomoci, či príslušnosti súdu, nedostatku právnej subjektivity a procesnej spôsobilosti strán sporu, v prekážke litispendencie alebo prekážke res iudicata. Existenciu procesných podmienok v konaní súd skúma aj bez námietok strany sporu, ako jednu zo základných predpokladov pre vedenie spravodlivého súdneho procesu. Nedostatok podmienok konania nebol žalobcom v odvolaní vymedzený, a takýto nedostatok v konaní nebol zistený ani odvolacím súdom.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú procesné práva vyplývajúce z civilného sporového konania ustanovené na účely ochrany jej práv a právom chránených záujmov alebo sa strane sporu znemožní realizácia týchto procesných práv. Tento odvolací dôvod môže byť naplnený procesným postupom súdu, ako aj jeho rozhodnutím, za predpokladu že porušenie práv je takej intenzity, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Medzi zložky tohto práva možno zaradiť napr. právo byť vypočutý, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k nim, princíp kontradiktórnosti, zásada rovnosti zbraní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne procesné vady v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Žiadny z odvolacích dôvodov nebol naplnený. Odvolací súd nezistil nedostatok procesných podmienok, či inú vadu konania, ktorá by mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191, § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď aplikoval náležité právne predpisy, ktoré aj správne interpretoval. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie napĺňa tiež atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia vyplývajúcim z § 220 CSP, keď obsahuje zrozumiteľné a odvolacím súdom preskúmateľné vysvetlenie dôvodov, na ktorých je založené. V súlade s kritériami § 220 ods. 2 CSP súd prvej inštancie uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké procesné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strany použili. Súd prvej inštancie jasne a stručne vysvetlil ako posúdil skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, a ako vec právne posúdil.

13. Súd prvej inštancie nesprávne hodnotil otázku existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom rozhodnutí, no tento jeho názor nemal vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, keďže dôvodne ustálil, že nie sú splnené podmienky účasti všetkých subjektov v konaní v zmysle § 78 CSP.

14. Z predloženej zmluvy o úvere - pôžičky na bývanie zo dňa 23.9.2010 vyplýva, že táto bola uzavretá žalovaným ako veriteľom a dlžníkmi, ktorými boli žalobca a U. O.. Žalobu o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., však podal iba jeden z dlžníkov.

15. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 137 d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17. Aktuálna právna úprava za spotrebiteľské úvery považuje aj úvery určené na bývanie, výmúč tie hypotekárne úvery poskytované bankami, ktorých náležitosti vyplývajú zo zákona o bankách č. 483/2001 Z.z.. V súlade so zásadou ústavnokonformného výkladu zákona, nie je preto možné bez ďalšieho vylúčiť, aby sa na zmluvu posudzovanú v predmetnom spore vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ak by nešlo o zmluvu z jeho pôsobnosti vylúčenú aj v súčasnosti. Aj keď tieto okolnosti súd prvej inštancie neskúmal, tak bez ohľadu na to, či právo dlžníka domáhať sa určenia, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov vyplýva priamo z osobitného predpisu tj § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., v ktorom prípade nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, súčasne platí, že dlžník má naliehavý právny záujem na požadovanom rozhodnutí aj podľa § 137 písm. c/ CSP veta prvá. Podstatou žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je totiž vyriešenie právnej otázky, či veriteľ má právo na zaplatenie úrokov a poplatkov, ak je táto skutočnosť medzi stranami sporná. Rozhodnutie vo veci o určení bezúročnosti či bezpoplatkovosti úveru má tak priamy dopad na rozsah záväzku dlžníka, a teda na jeho právne postavenie v záväzkovom vzťahu, ktoré sa v prípade spornosti výrokom súdu ustáli. Podľa názoru odvolacieho súdu preto išlo v danom prípade o procesne prípustnú žalobu podľa § 137 písm.c/ CSP, no boli dané dôvody na jej zamietnutie podľa § 78 CSP.

18. Podľa § 78 ods. 1 CSP nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

19. Podľa § 78 ods. 2 CSP, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

20. Pre vyhodnotenie toho, či ide o samostatné alebo nerozlučné nútené spoločenstvo, je rozhodujúca povaha predmetu konania ako vyplýva z hmotného práva, keď tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby bol predmet konania prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému účastníkovi zmluvného vzťahu, sa jedná o spoločenstvo nútené. Nútené procesné spoločenstvo teda predstavuje takú hmotnoprávnu vecnú legitímáciu, ktorá svedčí viacerým subjektom, a je preto z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov, alebo aby tieto subjekty vystupovali na strane žalovaných.

21. Tvrdenie žalobcu, že so spoludlžníčkou Magdalénou Novákovou má postavenie spoločného a nerozdielného dlžníka (§ 511 OZ), ktorý právny vzťah sa na účely konania pred súdom považuje za samostatné procesné spoločenstvo podľa § 76 CSP, je významné len u žaloby na plnenie.

22. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

23. V konaní o splnenie dlhu z úverovej zmluvy, vedenom zo strany veriteľa voči dlžníkom, alebo naopak v konaní o prípadnom nároku dlžníkov na peňažné plnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia, či iného spoločného nároku, má každý zo solidárnych dlžníkov postavenie samostatného procesného spoločníka. Každý zo solidárnych dlžníkov je oprávnený samostatne žiadať veriteľa o splnenie jeho záväzku zo zmluvy, keď medzi sebou sa dlžníci vyporiadajú podľa veľkosti podielov resp. rovným dielom (§ 513, § 515 OZ), rovnako tak veriteľ je oprávnený uplatňovať nárok voči dlžníkom aj jednotlivu, i na celé plnenie (§ 511 OZ). V oboch prípadoch priamo z hmotného práva vyplýva tomu, kto je zo záväzku oprávnený, dovolávať sa plnenia aj len voči jednému z viacerých povinných subjektov, ktorých sa záväzok týka.

24. Pokiaľ sa však žalobou žiada rozhodnutie priamo o základe nároku tj určenie (ne)existencie povinnosti(práva) na plnenie, výrok rozhodnutia súdu sa nevyhnutne musí vzťahovať na všetky zmluvné strany. Podľa § 228 ods. 1 CSP je totiž výrok právoplatného rozsudku záväzný len pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku. Z uvedených dôvodov je preto

potrebné a nutné, aby sa tohto konania aj všetky zmluvné strany zúčastnili, či už ako žalobcovia, alebo ako žalovaní. Výrok rozhodnutia súdu o tom, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov sa nevyhnutne musí vzťahovať na každého, kto bol na zmluvnom vzťahu účastný, nemôže platiť len vo vzťahu k jednému z dlžníkov, či niektorému z veriteľov. Rozhodnutie o vyslovení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy má obdobné právne účinky ako vyslovenie neplatnosti zmluvy, ktorého konania sa musia zúčastniť všetci tí, ktorí zmluvu uzavreli. Nie je možné samostatne posudzovať nárok na bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy vo vzťahu k jednému z dlžníkov ako dôvodný, a vo vzťahu k druhému z dlžníkov ako nedôvodný. Neprichádza preto do úvahy samostatné rozhodovanie voči niektorej zo zmluvných strán, čo je prípustné pri rozhodovaní o výške finančného nároku, keďže rozhodnutie o plnení u solidárnych dlžníkov je závislé len na úvahe toho, kto sumu požaduje, voči komu a v akom rozsahu si ju uplatní, a zákonná úprava (§ 511 OZ) stanovuje ďalšie vzájomné vysporiadanie medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi. Uvedené sa ale nevzťahuje k hmotnoprávnej podstate zmluvy, z ktorej solidárny záväzok vyplýva, tj. k jej existencii, platnosti, či bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti, v prípade spornosti ktorých otázok, je v súdnom konaní nevyhnutná účasť všetkých subjektov tohto záväzkového vzťahu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci i náležitej aplikácie § 78 CSP, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné žalobu zamietnuť.

25. Odvolací súd pre úplnosť dopĺňa, že vecná legitimácia nepredstavuje procesnú podmienku konania, ale ide o stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy je strana sporu subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, teda aktívne vecne legitimovaná a strana v opačnom procesnom postavení je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, teda aj pasívne vecne legitimovaná. Žaloba netrpela nedostatkami, ktoré by bránili súdu pokračovať v konaní, strany sporu boli riadne označené a pokiaľ v dôsledku nesprávneho právneho výkladu neboli stranami sporu všetci tí, ktorými nimi mali byť, nejednalo sa o vady žaloby, ktoré by súd mal alebo mohol odstraňovať. Napokon procesný priestor na úpravu žalobného návrhu bol v konaní riadne poskytnutý, keďže žalobcovi bolo riadne a včas doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom tento nedostatok žaloby namietal, k čomu žalobca nezaujal žiadne procesné stanovisko. Správna bola tiež obrana žalovaného, že v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, absencia členenia splátok úveru na jednotlivé zložky nezakladá dôvody pre určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

26. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal s každou z námietok žalobcu, ktorá bola podstatou jeho obrany aj v odvolacom konaní. Odvolanie žalobcu nebolo spôsobilé ovplyvniť správnosť záverov napadnutého rozsudku, ktorý bol ako vecne správny potvrdený. Zákonu zodpovedajúce je tiež rozhodnutie o náhrade trov prvoinštančného konania vychádzajúce z rešpektovania zásady zodpovednosti strán za procesný výsledok konania podľa § 255 ods. 1 CSP.

27. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne procesne úspešnou stranou sporu bol priznaný nárok na náhradu trov proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal ani v čiastočnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).